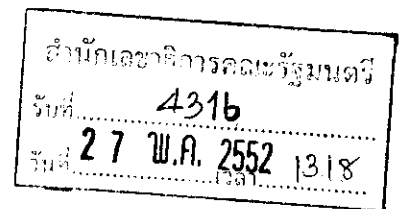


ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๕๐๕/๑๑ พ.พ



พด. 4/74.1
21 พ.ค. 52
13.404



กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๒๕

พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การพิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง
“แนวทางการจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศไทย”

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๗/๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารสรุปย่อผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตามหนังสือที่อ้างถึง รองนายกรัฐมนตรี (นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ) สั่งและปฏิบัติราชการ
แทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งมอบให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักกับ
ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่อง “แนวทางการจัดการ
ทรัพยากรแร่ของประเทศไทย” ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใคร่ขอรายงานผลการดำเนินการพิจารณา
ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง
กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติในเรื่องดังกล่าวจำนวน ๓ ครั้ง คือ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ วันพฤหัสบดีที่ ๕
มีนาคม ๒๕๕๒ และวันจันทร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่
ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็น
อย่างมาก จำเป็นต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบในทุกมิติ

๒. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะใน
เรื่อง แนวทางการจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศไทยไว้ ๖ ด้าน ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมประชุมพิจารณาแล้ว สามารถสรุปผลการพิจารณาหรือผล
การดำเนินการได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ด้านการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัย

(๑) การจำแนกพื้นที่ทำเหมืองแร่ (Zoning) ต้องมีความชัดเจนว่าเป็นพื้นที่แหล่งแร่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงกว่าทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือผลที่ได้รับต้องสูงกว่าความสูญเสียที่เกิดขึ้น การกำหนดพื้นที่ทำเหมืองแร่ต้องพิจารณาพร้อมกับกฎหมาย นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และต้องผ่านความเห็นชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน รวมถึงการกำหนดมาตรการการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้

(๒) กรณีผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมเหมืองแร่ต่อพื้นที่อนุรักษ์นั้น ข้อกำหนดในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีความครอบคลุมทั้งในส่วนของพื้นที่เหมืองแร่และบริเวณโดยรอบที่ได้รับผลกระทบอยู่แล้ว หากไม่มีแนวทางที่เหมาะสม จะทำให้ไม่สามารถอนุญาตประทานบัตรได้

(๓) ปัจจุบันหลายหน่วยงานได้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ได้แก่

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษานโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ และมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศที่สอดคล้องกับข้อเสนอของสภาที่ปรึกษา คือ นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ในภาพรวม เห็นควรให้มีการจัดตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ในภาพรวมใหม่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดประเภทแร่ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เขตพื้นที่ทำเหมืองแร่ และหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ รับทราบรายงานการศึกษาดังกล่าว และมอบให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับรายงานดังกล่าวไปพิจารณา โดยนำความเห็นของคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม ประธานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปพิจารณาด้วย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบนโยบายและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ : กรณีศึกษาด้านทรัพยากรแร่ โดยผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาได้เสนอกรอบนโยบายสำหรับพัฒนาแหล่งแร่ที่ยั่งยืน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) นโยบายการป้องกันปัญหา ๒) นโยบายการพัฒนาโดยอาศัยกลไกตลาดและความคุ้มค่าต่อสังคม ๓) นโยบายการกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมและหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และ ๔) นโยบายการเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ขณะนี้ผลการศึกษาดังกล่าวอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา นอกจากนี้ กรมทรัพยากรธรณีอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อกำหนดพื้นที่ศักยภาพแร่เพื่อการทำเหมืองแร่ (Mining zone) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ และยังได้ดำเนินการจำแนกเขตทรัพยากรแร่รายจังหวัด ซึ่งเป็นภารกิจภายใต้แผนปฏิบัติการ ๔ ปี รวมทั้งอยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการ

ทรัพยากรแร่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยที่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ สอดคล้องกับ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ จัดลำดับความสำคัญการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่ ในมาตรการจำแนกเขตแหล่ง ทรัพยากรแร่รายพื้นที่ และรายประเภท

กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นหน่วยงานอนุญาต ได้ดำเนินการในส่วน ของการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการเหมืองแร่และกิจการที่เกี่ยวข้อง ให้มีมาตรฐานสูงขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง รวมทั้งมีการกำหนดมาตรการแรงจูงใจต่าง ๆ ให้มากขึ้น รวมถึงมาตรการการเฝ้าระวังการ ปนเปื้อนของสารเคมีอันเกิดจากการทำเหมืองแร่เป็นประจำและต่อเนื่อง โดยมีการประสานข้อมูลเกี่ยวกับ ผลการตรวจวัด กับหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม และชุมชนท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

๒.๒ ด้านการฟื้นฟูระบบนิเวศและความสมบูรณ์ของพื้นที่เหมืองแร่ร้าง

(๑) กรณีการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่จากแปลงประทานบัตรที่ได้ ดำเนินการทำเหมืองในปัจจุบัน กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่ชัดเจนในการกำกับดูแลให้ ผู้ประกอบการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้รวมถึงบริเวณโดยรอบที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมเหมืองแร่ และมาตรการตรวจสอบ และประเมินความเสี่ยงของสารปนเปื้อน

(๒) กรณีการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ร้างในอดีตซึ่งเลิกกิจการไปนานแล้ว จัดเป็น การกักถ่ายโอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ซึ่งภาครัฐจะต้องจัดให้มีการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการฟื้นฟูพื้นที่ให้ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติ ซึ่งในกรณีนี้สามารถใช้ทุนจาก กองทุนเพื่อกิจกรรมสาธารณะฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เงินประกันความเสี่ยงจากผู้ประกอบการ และเงินทุน หมุนเวียนเพื่อเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมจากกิจการเหมืองแร่ นอกจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้มี การจัดสรรงบประมาณเข้าไปดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ให้สามารถกลับมาใช้ประโยชน์แก่สาธารณะ

(๓) ผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ เรื่อง นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ ดังที่แสดงไว้ในข้อ ๒.๑ (๓) ได้ระบุการ กำหนดมาตรการฟื้นฟูพื้นที่หลังปิดโครงการเหมืองแร่ให้ชัดเจนขึ้น เช่น ๑) กำหนดเงื่อนไขให้มีการปลูก ป่าชดเชยทั้งจำนวนและพันธุ์ไม้ และการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังสิ้นสุดโครงการอย่างต่อเนื่อง โดยให้ระบุไว้ ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๒) กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการฟื้นฟูพื้นที่หลัง การปิดเหมือง โดยให้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแร่

๒.๓ ด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคม

(๑) การดำเนินการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคมต้องได้รับการสนับสนุนจาก หน่วยงานภาครัฐ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการอนุญาตเพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านวิชาการแก่ภาคประชาชน อีกทั้งต้องมีมาตรการในการกำกับ และควบคุมการทำเหมืองแร่ที่มีความโปร่งใส เป็นธรรม และง่ายต่อ การตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ แนวทาง ที่ ๓.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและ

เกื้อกูลกัน โดยสร้างความตระหนักของชุมชนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อวิถีชีวิต รวมทั้งกระจายอำนาจการจัดการทรัพยากรของท้องถิ่นให้ชุมชนที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถและองค์ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นภาคีหลักในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการใช้และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

๒.๔ ด้านการปรับปรุงแก้ไขอัตราค่าภาคหลวงแร่

(๑) กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักได้ทำการปรับปรุงอัตราค่าภาคหลวงแร่และเพิ่มค่าภาคหลวงแร่ อย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์ และศักยภาพแร่มาโดยตลอด นอกจากค่าภาคหลวงแร่แล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมมีการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษตอบแทนแก่รัฐ ในการออกประทานบัตร โดยเก็บจากผู้ประกอบการเหมืองแร่อีกจำนวนหนึ่งด้วยซึ่งเป็นรายได้ของรัฐเช่นเดียวกัน โดยระบบการจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษฯ สามารถจัดเก็บได้สอดคล้องกับมูลค่าของแหล่งแร่และความคล่องตัวในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับมูลค่าของแหล่งแร่ได้ตามสถานการณ์

(๒) นอกจากการดำเนินงานในปัจจุบันของกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีแนวนโยบายอื่นที่มีความสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ในด้านการปรับปรุงแก้ไขอัตราค่าภาคหลวงแร่ คือ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ -๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามนุษย์หลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา ๓.๑ การรักษารากฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ ให้มีการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรแร่ ปรับปรุงอัตราค่าภาคหลวง และเพิ่มสัดส่วนรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรการและการบังคับใช้ที่เข้มงวดเพื่อควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อม ความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ป่าต้นน้ำ ลำธาร และสุขภาพอนามัยของประชาชน

ผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง นโยบายการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ ดังที่แสดงไว้ในข้อ ๒.๑ (๓) ได้ระบุไว้ว่า การกำหนดอัตราค่าภาคหลวง ควรพิจารณาให้ผันแปรตามศักยภาพและผลกระทบจากการทำเหมือง และกำหนดเป็นอัตราก้าวหน้าสอดคล้องกับร่างแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรแร่ของกรมทรัพยากรธรณี ประเด็นด้านการปรับปรุงกฎหมายแร่ และเพิ่มค่าภาคหลวงแร่ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างนำเสนอคณะรัฐมนตรี

(๓) การจัดสรรเงินค่าภาคหลวงแร่ในปัจจุบันเป็นไปตามสัดส่วนตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะจัดสรรโดยตรงให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมืองแร่ตั้งอยู่ ร้อยละ ๒๐ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ร้อยละ ๒๐ อย่างไรก็ตาม

จำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบการใช้เงินค่าภาคหลวงแร่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับ ให้มุ่งไปที่ การฟื้นฟูสภาพแวดล้อม หรือปรับปรุงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหมืองแร่ นอกจากนี้ในการ ดำเนินการของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังได้ระบุให้มีนโยบาย เกี่ยวกับผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle : PPP)

๒.๕ ด้านการกำหนดแนวทางและแผนการจัดการทรัพยากรแร่

(๑) การจัดทำแผนแม่บทหลักของการจัดการทรัพยากรแร่ของประเทศไทยใน ระยะยาว ต้องมีความชัดเจนในการกำหนดแนวทางการดำเนินการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการทับซ้อน และต้องมีความสอดคล้องกับแผนชาติ วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๐ ปี ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงแนวนโยบายอื่นๆ ของรัฐ

(๒) ในกรณีการติดตามตรวจสอบให้ผู้ประกอบการกิจการดำเนินโครงการตาม รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินการในด้านนี้ อยู่แล้ว รวมถึงในส่วนของการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และ มาตรการการเพิ่มมูลค่าแร่ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

(๓) ในด้านนโยบายการส่งเสริมการส่งออกประเทศ เนื่องจากปัจจุบันทรัพยากรแร่ บางประเภทมีการผลิตมากกว่าความต้องการ หรืออุตสาหกรรมภายในประเทศไม่สามารถรองรับได้ ทั้งหมด หรือแร่ดังกล่าวมีความต้องการในตลาดต่างประเทศจึงอาจจำเป็นต้องมีการส่งออกบ้าง เพื่อ เป็นไปตามกลไกตลาด อีกทั้งอีกด้านหนึ่งประเทศไทยยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องนำเข้าแร่ดิบเช่นกัน

(๔) การให้ประทานบัตรแก่นักลงทุนจากต่างประเทศ เป็นไปตามกฎหมายการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ที่กำหนดให้ต่างด้าวถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐ หรือหากจะถือหุ้นได้เกิน ร้อยละ ๕๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๗๕ ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีหรือเป็นไปตามข้อตกลงทางการค้าเสรี (FTA) อย่างไรก็ตามการอนุญาตประทานบัตรแก่นักลงทุนต่างชาติจะต้องกำหนดหลักประกันที่ คุ่มค่าในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชาติ

(๕) การจัดให้มียุทธศาสตร์การจัดหาวัตถุดิบจากทรัพยากรธรณีเพื่อ อุตสาหกรรม (Mineral Raw Materials Provider) ควรต้องเป็นการดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ โดยมี กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นเจ้าภาพหลัก เพื่อให้เกิดกระบวนการการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน

๒.๖ ด้านการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA) และการ ปรับปรุงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

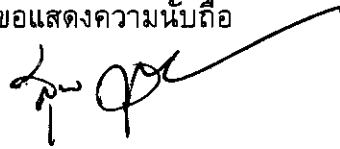
(๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนามนุษย์หลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ระบุแนวทางการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืนกำหนดให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษ และควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต โดยผลักดันให้เกิดระบบการจัดทำรายงานผล กระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA) ตั้งแต่ขั้นตอนของการกำหนดนโยบาย แผน และการพัฒนาระดับ

พื้นที่อย่างสอดคล้องกับศักยภาพในการรองรับและบริหารจัดการมลพิษของพื้นที่รวมทั้งจัดให้มีระบบ
กลไก และตัวชี้วัด HIA ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบกำลังดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

(๒) ประเด็นด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วม
ในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสุขภาพ
นั้น ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การ
ดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมทรัพยากรธรณี

กองอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรณี

โทร ๐-๒๖๒๑-๙๘๑๑

โทรสาร ๐-๒๖๒๑-๙๘๒๐